A°. 1838. N°. 23.

DINGSDAG, DEN 20sten MAART.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 6 Januarij 1838.

Fransche Berigten.

PARIJS, 2 Januarij.

Men schrijft uit Madrid van 25 December als volgt:

In sommige kringen spreekt men van het verzet des Franschen ambassadeurs tegen de definitieve installatie van den Heer Canus als minister van marine, en zulks omdat dezelve, vroeger de Spaansche scheepsmagt op de kust van Cantabrie kommanderende, twee met krijgsbenoodigheden beladen en voor de Carlisten bestemde Fransche vaartuigen moet hebben in beslag genomen en ondanks dringende vertoogen niet heeft willen vrijgeven. Eenmaal minister zijnde, zoude daartoe minder kans zijn dan ooit te voren; zelfs verzekert men dat des betreffende een koerier der Fransche ambassade naar Parijs gezonden is.

Daar de nieuwe gezant te Parijs, de Heer Espeja, eenige tijd zijne geloofsbrieven gelden heeft willen te verwerven, zal hij eerstdaags naar zijnen post vertrekken.

Ter beurze verhaalde men dat de minister van financien zich vleit kapitalisten gevonden te hebben, die hem op Havana-hijpotheken gelden willen voorschieten.

De Cortes hebben, uit hoofde van het kerstfeest hunne zittingen tot 27 December uitgesteld.

De in permanente junta vereenigde civiele en militaire overheden van Kadix hebben de beide korpsen ontbonden, die aan de jongste onlusten hadden deelgenomen.

Don Basilio Garcia, de bevelhebber der nieuwe Carlistische expeditie, is postmeester geweest, zoodat hij ten minste het voordeel heeft de wegen goed te kennen.

Naar luid der dagbladen heeft de brigadegeneraal Sanz aan de insurgenten in la Manche eene nederlaag hebben toegebracht, waarbij zij 80 man, vele paarden en allerlei legertuig moeten verloren hebben.

De tot het eskorteren der naar Toledo gezonden artillerie van hier vertrokken kompagniën nationale garde zijn, na het doorkruisen van onderscheiden gedeelten der provincien van Toledo en Madrid, teruggekeerd, zonder de bende van Carasco aan te treffen, welke zij in last hadden te vervolgen.

Heden heeft de Koningin het onlangs georganiseerde en uit elf eskadrons bestaande korps ruiterij in oogenschouw genomen. Deze kavallerie zal Madrid terstond verlaten, vertrekkende deels naar Andaluzie en deels naar het noorderleger.

Mengelingen.

DE ENGELSCHE STEENEN.

(Het vervolg en slot van ons vorig No.)

De vader wischte met de buitenzijde van de hand, de tranen af, die langs zijne bruine, van de zon verschroeide wangen vlooiden; evenwel, hij hernam op tamelijk vasten toon: »Mijne jongens, Heeren stierven den krijgsdood, zij vielen, strijdende voor hunnen Koning, in den slag bij *Marston Moor*." De onbekenden zagen elkander zelfbeduidend aan, doch op dat oogenblik was de boot zoo na reeds aan wal, dat men eenklaps het zeil streek. Gilbert en zijn kameraad sprongen er uit, en deden hun best om ook de paarden uit de boot te krijgen. De jongste der beide ruiters, haalde thans uit zijnen gordel eene beurs te voorschijn, die hij een paar sekonden in de hand woog, en sprak toen: »zoo gij niet rijker zijt, dan uw Heer, Derby, dan vrees ik, zullen deze brave lieden niet veel reden hebben, om ons dankbaar te zijn, voor 't loon dat hunne moeite te beurt valt! Wat ook gij.... niets, geen enkele *penny*? Zoo blijft dan hunne grootmoedigheid onze eenigste toevlugt." Dit zeggende, sprong hij aan wal, en trad naar Gilbert, die zijn paard bij den teugel hield. En nu de hand op des veermans schouder leggende, sprak hij met eene diep ontroerde stem, die van de innigste aandoening zijns gemoeds getuigde: »zijn dank en meer niet dan zijn dank is, voor het tegenwoordige oogenblik, de gansche belooning, welke Karel Stuart hun mag aanbieden, die om zijnentwil het leven wagen. De beheerscher van drie koningrijken heeft zoo veel niet, dat hij zich eenen stal, kooijen of eene schuilplaats voor den nacht verschaffen kan. Sinds twee dagen en twee nachten hebben we naauwelijks een stuk brood gehad, om onzen honger te stillen. En geen kind, een zwakvrouwelijke leden op uit te strekken. De vijand is ons als een zwerm bloedhonden op de hielen, en alleen aan de vlugheid onzer paarden, hebben we voor 't oogenblik nog onze kortstondige veiligheid te danken." Nu trok hij den handschoen van de regter hand, reikte hem den verbaasden Gilbert toe, glimlachte, en sprak; »neem en bewaar dit, zeker is 't eene nietige gift, voor een' Koning, doch is ook onze geluksson beneveld.... onder zij niet. Gij moogt mij dit terug brengen, wanneer uw Koning weder op den troon zit zijner voorvaderen in *Whitehall*: verzuim 't niet, *dan* en *daar* willen we dien handschoen inlossen, met al wat hij aan goud bevatten kan." vervolgens bond hij zich een klein sieraad af, dat onder zijn kleed verborgen hing, en wierp het om den hals van 't kind; kuste het op de rozewangen, sprong toen te paard, groette zijne redders hoffelijk, doch minzaam, reed den naasten hoek van den landweg om, en was in een' wenk uit hun gezigt.

De boot lag weder aan hare ketting, aan het veer van de *Zwarte-Rots*, en Gilbert en zijn makker waren nog bezig met het zeil op te rollen, toen andermaal het geluid van hoefslagen hunne ooren trof, en eene schaar van meer dan vijftig ruiters spoorslags naar den oever kwam rennen. Hun aanvoerder, een roussachtige kerel, barsch en grimmig van gelaat, sprong thuis van zijn paard, trad naar de verbaasde veerlieden toe, en vroeg met een ruwen vloek, of daar niet, kort geleden, een of meer ruiters, die er als Kavaliers uitzagen, waren overgezet.

—»'t Is hier een publiek veer," zeide Gillis, voorbedachtelijk het antwoord ontwijkende, »Kavaliers of Rondkoppen, de eene is mij zoo lief als de andere, en ik vraag daar niet naar, als zij hun veergeld maar betalen."

—»Ik zeg u verraderlijke schoft!" schreeuwde de Officier, al zwaaijende met zijne sabel, »ons is van goeder hand bekend, dat Karel Stuart, en andere kwalijkgezinden hier, voor eenige dagen, gelegenheid hebben gezocht om over te varen. Spreek, waren de mannen, die gij zoo straks hebt overgezet, gewapend en te paard? Zeg de waarheid, of bij —" hier stiet hij weder een vreesselijken vloek uit »ik laat u aan den mast van uw eigen vaartuig ophnoopen, eer we dit oord verlaten."

—»Of 't de koning, of hovelingen, of kavaliers waren, weet ik niet," hernam de halsstarrige veerman, »maar, dat zeg ik u voor instaan, dat er die mannen ongewapend haveloos uitzagen. Gelooft mij, volg mijn raad," zoo ging hij voort, »en zoek elders uw wild. Hier doet gij vergeefsche moeite."

De Officier stond eenige sekonden bij zich zelven te overleggen, welken weg hij nu zou inslaan, toen plotselijk zijn oog op 't glinsterend kleinood viel, dat den knaap nog immer om den hals hing. »Ha, duivelsnest! Zoo komt gij daaraan?" riep hij, schier meenen als een tijger op 't knaapje toe, en rukte hem het sieraad van den hals. Het koninklijke wapen, dat daar midden in prijkte, en hem thans in de oogen blonk, bewees maar al te duidelijk, dat zijne prooi hem andermaal ontsnapt was. Schuimbekkende van woede, stiet hij den vader den knop van zijn zwaard in het aangezigt, en zich toen tot zijn volk kerende, riep of liever brulde hij: »afgezeten en scheep! En gij, schelmen," zoo snaauwde hij de veerlieden toe, »maak dat vaartuig zeilree, en bemant het dapperlijk, houd het houden naar de overzijde, of bij alle duivels uit mij de duizend zeeën, zullen we morgen weer ontglipt zijn, zoo betalen!"

Onder half luide vloeken, lieten de ruiters hunne paarden in de pont zetten, maakten de teugels vast, aan de boot, waar Giles en zijn kameraad in zaten, en snel dreven ze nu, met een' gunstigen wind, tot op eenigen afstand van den tegenovergestelden oever. Niet ver van daar, ligt eene vlakke rotsbank, (*de Engelsche Steenen* noemt men ze in den omtrek) van het eigentlijke strand gescheiden, door eene soort van meer, dat, bij laagwater, stil, en waadbaar is, doch waar de terugkeerende vloed, telkens, met een onstuimig geweld, doorstroomt. Toen nu de veerlieden die plaats bereikten, voeren ze met de beide paarden opzettelijk tegen de rotsbank aan. Het was eene zware lading, zoo gaven ze voor, was 't, bij den lagen stand van 't water, niet mogelijk, om ergens dichter aan den wal te komen; doch de soldaten konden, zonder zwarigheid, hunne paarden over het rif laten draven, en gindsche ondiepte doorwaden, die hen dan nog van den wal scheidde. Door vervolgingsijver en hebzucht verblind, op geen verraad bedacht, en onbekend met het getij aldaar, stapten ze op de rotsbank af. IJlings stuurden nu de sluwe vischers hunne boot weder naar 't ruime vaarwater, en zwaaijende met hunne mutsen, riepen ze, met kracht van keel en longen, al juichende: »God behoede koning Karel!" In de ogen hunner offers, klonk die kreet als eene mare des doods: want, tot de vermeende waadbare plaats genaderd, zagen ze die ten eenenmaal wit van schuimende golven; terwijl de vloed, met dat onweerstaanbaar geweld, het *Severner-meer* zoo eigen, bruisend kwam opzetten. Vergeefs stuurden de ruiters hunne paarden nu ginds dan herwaarts, zwaaiden met hunne wapenen, en zonden hunne vijanden nu eens de vreesselijkste bedreigingen dan weder de ootmoedigste beden toe, doch dezen bleven voor alles doof: zij lieten op een' afstand, waar geen pistoolschot hen be-

reiken kon, het anker vallen, en verbeidden nu, met meêdoogenloze vreugd, den droevigen afloop, die zij wel wisten, dat niet lang twijfelachtig kon blijven. Inderdaad, dra zagen ze hun bedrijf met den gewenschten uitslag bekroond. De ondergaande zon schoot hare laatste stralen op de glad gepolijste hemelwanden, en de gezwollen golfbellen, toen de vijandsche schaar, man voor man, langzaam door den vloed overstelpt werd. Zij kampten nog een oogenblik, eer ruiter en paard, zich wanhopend aan het geweld der golven prijs gevende, in de diepte verdwenen. Hunne lijken, die, verscheiden' dagen achtereen met den vloed aangespoeld, het strand bedekten, waren voor hunne vrienden, het eenigste bewijs van het lot, dat hen trof.

EUROPISCH KAPITAAL, SPECIE EN PAPIEREN GELD.

Het kapitaal van de voornaamste landen van Europa, hetwelk niet lang geleden geschat is geworden op een bedrag van vijf duizend millioenen, is, naar men meent, verminderd op vier duizend millioenen, wegens de sommen; welke naar de nieuwe wereld uitgevoerd en door de onderscheidene aldaar gedane geldleningen verspreid zijn geworden. Het kapitaal van Frankrijk werd geschat 2,200,000,000. Deze vier duizend millioenen (het moeten franken zijn: want het artikel is getrokken uit fransche Couranten) moeten niet alleen eene papieren omloop van 37,000,000,000; welke in ronde getallen het bedrag uitmaken van de loopende publieke schuld van Europa, maar ook de papieren van den handel en dat van de publieke genootschappen, welke geschat worden op 20,000,000,000, uitmakende dus te zamen eene verbazende som van zeven en vijftig duizend millioenen, bestrijden.

EENE IJZEREN STOOMBOOT.

Op den 26 September jl. liep eene ijzeren Stoomboot, genaamd *de Strius* van de *Isle of dogs* van stapel. Deze is de langste, welke van ijzer gemaakt is. Zij meet 164 voeten in de lengte en 76 op den; haar kielken zijn 17 voeten lang. Zij moet voortgedreven worden door twee werktuigen van hooge drukking, elke van 35 paarden kracht, met 24 duimen cijlinders en 3½ voet *stroke* en drie ketels met koperen buizen. Zij zal op den vaart van den Rhijn gebezigd worden. De ijzeren planken, waarmede zij gebouwd is, zijn 7 voeten lang, 14 duim breed en een kwart duim dik en hare ribben zijn van dubbelde ijzeren hoeken en diagonale beslagen.

VERVOLGING DER TIJROLEZEN.

De eerste troep van de Tijrolesche Protestanten, welke door de dweeperij hunner landgenooten uit het land verbannen worden, is den 24 September jl. door Salzburg getrokken. Er waren 1500 personen in 13 wagens. Zij schijnen in geen geval ellendig of met lompen bedekt te zijn, gelijk gewoonlijk het geval is met uitwandelaars; integendeel waren er verscheidene rijke lieden onder hen, en eenigen, gelijk vermaald wordt, brengen met zich mede groote sommen gelds. Zij waren welgemoed en hadden hunne bezittingen in de Zillerthal zeer wel verkocht.

VLEKKEN IN DE ZON.

De volgende waarneming is gedaan door Sir John Herschel te Feldhausen omtrent Wijnberg aan de Kaap de Goede Hoop, gedurende de Lente equinox van dit jaar:— De zon is thans en is sedert een geruimen tijd aangedaan geweest met eene verschijning van vlekken, welken zoo wel met opzigt tot derzelver grootte als ten opzigte derzelver verscheidenheid, in elk oogpunt buitengemeen opmerkelijk zijn. Het schijnt echter, dat de zelven hare afgeving van hitte niet verhinderd hebben; ten minste ik bemerk geene blijkbare overtolligheid noch gebrek in de uitschieting van stralen door de waarneming met de actinometer in dit jaar, vergeleken met dezelfde tijdstippen in 1834, 1835 en 1836."

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 14den dezer, het Schip *Catharina Jacoba*, Kapt. J. J. Reeuwijk van Coppename naar Rotterdam; lading: [illegible] balen Kabbes en 3 balen gebroken dito, 1[illegible] balen schoone Katoen en 14 balen Kakao.

UITGEZEILD.

Den 11den dezer, de Nederlandsche Schoener *Aurora* Kapt. J. [illegible] naar [illegible].

Publieke Veilingen

Ten Huize van den Vendumeester
M. A. REIJSER.

Donderdag, den 15 Maart 1838.

1e.) De Plantaadje FRIDERICISGIFT, gelegen in de rivier *Saramacca*. — *f* 4600. — J. H. REIJEG.

2e.) De 64 koppen SLAVEN, laatst gewerkt hebbende op gemelde Plantaadje, zijn familiesgewijze verkocht voor de som van *f* 41,880

3e.) De Vaarthuigen, losse Goederen, enz., behoorende aan bovengenoemde Plantaadje *f* 587,97½

Alles aankomende Mevrouw de Weduwe W. W. B. RAVEN geb. BEELDSNIJDER.

Vrijdag, den 16 Maart 1838.

De Plantaadje MARETRAITE, gelegen aan de *Boonsbreek* aankomende den Boedel J. R. L. TEN WENTHOLT. — *f* 8,333. — S. A. SAMUELS.

Advertentien.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de Uitgaande Regten zullen geheven worden, der gedurende het *tweede* Kwartaal dezes jaars, dezer Kolonie uit te voeren Producten, zijn bepaald, als volgt:

Van de SUIKER op (7½) *Zeven en een halve* Centen.
» » HEELE KOFFIJ op (32) *Twee en Dertig* Centen.
» » GEBROKE KOFFIJ op (24) *Vier en Twintig* Centen.
» » SCHOONE KATOEN op (35) *Vijf en Dertig* Centen.
» » VUILE KATOEN op (17½) *Zeventien en een halve* Centen.
» » KAKAO op (12) *Twaalf* Centen per pond Amsterdamsch gewigt.

Paramaribo, den 16 Maart 1838.

De Administrateur voornoemd,
C. L. E. E. R. S.

(12298) De ondergeteekende biedt aan, tegen den gewonen Interest en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene som van *VIJFTIEN DUIZEND GULDEN*; aankomende diverse minderjarigen.

Paramaribo, den 17 Maart 1838.

De Weesmeester,
W. H. LANS.

De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 23sten Maart 1838, des voormiddags ten negen uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het OPSTAL, staande op het Erf, gelegen aan de *Saramaccastraat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 554 en nieuwe Wijk La. E. No. 54; aankomende WILLEM REIJKE.

Voorts de Slavin *Amelia*; aankomende HENRIETTA ADVET. (12280)

Paramaribo, den 17 Maart 1838.

R. GOLLENSTEDE.
Exploicteur.

Wordt te Koop aangeboden:

Eene *St. Marc STIJLERIJ*, te bezigtigen op de Plantaadje *Kroonenburg*. — Adres bij den ondergeteekende. (12283)

Paramaribo, den 19 Maart 1838.

H. KAMERLING c. s. qq.

Kapitein A. AHLERS Jr. voornemens zijnde tegens den 28sten dezer, de terug reis aan te nemen, — biedt zijne nog overgeblevene Goederen, a *contant*, tegens inkoops prijs aan.

Herrinnert tevens aan alle de genen, die hem nog iets verschuldigd mogten zijn, hetzelve te komen aanzuiveren, daar bij gebreke van dien, hij genoodzaakt zal zijn, hun in regten te moeten vervolgen. (12295)

Paramaribo, den 17 Maart 1838.

(10728) Op aanstaande Donderdag den 22 dezer des nademiddags te *vier* uren, zal door den Vendumeester M. A. KEIJSER ten Sterfhuize van den Heer H. R. VAN NIEHOFF, worden verkocht, diverse *Medicamenten, Chirurgicale Instrumenten*, een fraaije verzameling van *Geneeskundige Werken*, en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

Paramaribo, den 18 Maart 1838.

(9067) J. C. FREUDENBERG, zal zich voortaan onderteekenen, J. C. DE CORDUA FREUDENBERG.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch Schip *Dina Maria*, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 28 Maart.

Het Nederlandsch Kofschip *Catharina*, Kapt. H. H. Bakker. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Vertrekt *ultimo* Maart.

Het Barkschip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers, Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit 8 April.

Het snelzeilend Kofschip *Wilhelmina Frederica* Kapt. J. H. Bodeman. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit 5 April.

Naar Rotterdam:

Het nieuw gekoperd Schoener brik-Schip *Amphitrite*, Kapt. A. C. Krul. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit den 26 dezer.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.